

CHRISTENUNIE

Stieneke van der Graaf, nummer 5 op de lijst.
(nummer 7 samenwerkingsverband SGP-ChristenUnie)

'Je krijgt een opdracht mee om zorg te dragen voor deze schepping; oog te hebben voor kwetsbare mensen en zorg te dragen voor deze aarde.'

DOOR: INGE SNIP

In een net jasje en vrolijk rokje staat Steineke op de hoek bij het cafe op mij te wachten. We besluiten op het terras te gaan zitten en al voor ik aantekeningen kan maken praten we honderuit over onze studies, onze activiteiten en het mooie weer vandaag. Als Internationaal en Europees rechten student lijkt Stieneke de juiste kandidaat voor een hoge plek op lijst voor het Europees Parlement, maar ook haar ervaring als Statenlid in Groningen maken van haar een rasechte politicus, klaar om de Brusselse richtlijnen grondig aan te pakken. Want dat is toch wel de reden dat ze het Europees Parlement in zou willen: het beïnvloeden van de richtlijnen die niet goed uit de verf komen: "Europa heeft er niks aan als er richtlijnen komen die niet uitvoerbaar zijn". Een andere reden is dat ze Europa dichterbij de burger wil brengen via de gemeenten en provincies.

Politiek is Stieneke met de paplepel ingegoten; ze komt uit een familie waar tijdens het avondeten de discussies over politieke problemen gespreksonderwerp nummer één waren en ze is sinds de oprichting van de Christen Unie, toen ze slechts vijftien jaar oud was, al actief in de partij. In 2007 werd ze gevraagd voor de lijst van de Provinciale Staten heeft ze besloten naast haar studie echt de politiek in te gaan. Een fijne keuze vind ze het, omdat ze zowel haar nieuwe politieke inzichten in haar studie kan gebruiken en ze in haar statenwerk veel gebruik kan maken van haar juridische kennis. Tijdens haar werk als Statenlid kwam ze er echt achter hoeveel er op nationaal niveau bepaald wordt door Europese regelgeving, hoeveel dit doorwerkt en op hoeveel terreinen belangrijke beslissingen worden genomen door de EU. Dit heeft haar des te meer doen beseffen dat het goed zou zijn als de Christenunie hier veel invloed op kan uitoefenen en dat zij daar, met zowel al de kennis en ervaring die ze heeft opgedaan, maar ook met haar jonge frisse blik, veel aan kan bijdragen.

Terwijl we van onze capachino en het lente zonnetje genieten vraag ik haar over een onderwerp wat mij vaker bezig houdt bij jonge mensen die actief zijn in christelijke politieke organisaties: waarom geloof en politiek combineren? Voor Stieneke is het een hele logische keuze geweest, niet alleen door haar achtergrond, maar ook de partij zelf die voor essentiële waarden staat die voor haar erg belangrijk zijn. Ze voelt zich erg thuis bij de Christenunie. Het is volgens haar niet alleen een partij die realistisch is, maar ook de nadruk

legt op een sociaal en duurzaam beleid. Vooral de nuchtere blik in combinatie met het rentmeesterschap, een belangrijk aspect voor Stieneke, zorgen ervoor dat de Christen Unie echt haar partij is. Beleid maken met in het achterhoofd christelijke waarden, dat is hoe de Christen Unie te werk gaat en dat is zoals zij vindt dat beleid gemaakt moet worden. "De bijbel is op sommige punten een heel praktisch boek, maar ik sla het niet open voor hele concrete problemen. Je krijgt een opdracht mee om zorg te dragen voor deze schepping en oog te hebben voor kwetsbare mensen en zorg te dragen voor deze aarde. Dus op een goede manier om te gaan met de bronnen van deze aarde."

In haar werk als Statenlid komt dit ook terug, ze is verantwoordelijk voor jeugd, cultuur en zet ze zich in voor duurzame vraagstukken, bijvoorbeeld het provinciaal omgevingsplan - energie, woningbouw, ruimtelijke ordening – dat één keer in de vier/zes jaar wordt vastgesteld. De provinciale staten hebben besloten het plan dit jaar vanaf de bodem aan te pakken en voor de zomer wordt finale plan aangenomen. Het kost Steineke veel tijd, naast haar studie en nu de campagne voor het Europees Parlement, maar ze geniet van alles met volle teugen.

Als ik haar vraag hoe ze de invloed van de Europese Unie direct voelt in haar werk als Statenlid hoeft ze niet lang na te denken. "Als provincie heb je je te houden aan regels die door Europa bedacht zijn, in de provincie kwamen we dit tegen met de natuurcompensatie die in de eemshaven moest plaatsvinden." Deze regelgeving komt uit Europa en had tot gevolg dat de Nederlandse natuurgevingwet hier op aangepast moet worden, dit heeft invloed op lokaal beleid. In het voorbeeld van de Eemshaven moest nieuwe grond voor in de plaats komen, maar wat er uiteindelijk gevonden was erg versnipperd. Volgens richtlijn kon de natuurcompensatie redelijk ruim geïnterpreteerd worden, maar de Nederlandse wetgeving was scherper. Voor Stieneke was dat een teken dat tussen de Europese Unie en de nationale lidstaten meer gecommuniceerd moet worden.

Voor de Christen Unie is duurzaamheid een belangrijk aspect van Europese samenwerking. Stieneke ziet het zelfs als één van de belangrijkste samenwerkingsverbanden: "Als we in NL heel veel doen aan de beperking van CO2 uitstoot, maar in Duitsland niet, dan schiet je uiteindelijk niks op. Milieu-

vervuiling kan je niet alleen aanpakken." Het liefst zou ze de samenwerking mondiaal zien, maar met Europa pak je al een grote groep vervuilers. Samenwerking moet vooral gezocht worden op grensoverschrijdende zaken, want daar zou samenwerking het meeste te behalen hebben. Het energie vraagstuk is bij uitstek een onderwerp dat het meeste baat heeft bij samenwerking. Wat nationale staten aan de andere kant het beste zelf kunnen regelen is volgens Stieneke de inrichting van het onderwijs. Hoewel de internationalisering van het hoger onderwijs in principe positieve ontwikkeling is, moet het altijd de nationale staat zelf zijn die de uiteindelijke beslissing maakt hoe ze haar onderwijs wil inrichten. "Nederland heeft een goed systeem, maar Europa moet daar niet aan zitten."

Europese invloed vanuit Brussel reikt tot diep in samenleving: provincies, gemeenten; het raakt de burger direct via de decentrale overheden. Derhalve moeten deze meer invloed kunnen uitoefenen op standpunt Nederlandse regering. "Je ziet vaak in de praktijk dat richtlijnen niet goed uit de verf komen. Ik zou graag aan verbetering van die richtlijnen en andere besluitvorming willen werken." Met haar ervaring als Statenlid, haar studie achtergrond en haar jonge frisse blik als student wil Stieneke veel bereiken als ze in het Europees Parlement zou komen. Toch blijft ze realistisch: natuurlijk hoopt ze op zeven zetels voor het samenwerkingsverband SGP-ChristenUnie, maar de kans dat ze van twee naar zeven gaan is natuurlijk niet heel erg groot. ✎

DIT ARTIKEL IS GEPUBLICEERD IN MEI 2009, IN HET LANDELIJKE
TIJDSCHRIFT VAN DE JONGENEN ORGANISATIE VRIJHEID EN
DEMOCRATIE. (JOVD)